

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. III. De communicatione Privilegiorum inter Religiosos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](#)

eratione suam efficaciam obtineat juxta modum, limitationem, & restrictionem, quā fuit originariē concessum, cū sit privilegium adinflat, neque communicari possit, quod non p̄existit: tamen in facto esse, & in conservari non amplius dependet à privilegio originariē concessō, unde tamē integer Ordo extingueretur, qui privilegio originariē gaudebat; nihilominus aliis Ordines habens communicationem, nullum detrimentum patetur.

§. III.

De Communicatione Pr̄ivilegiorum inter Religiosos.

9. Dubitatur primō. An omnes Religiones Mendicantium & non Mendicantium communicant in privilegiis? hoc est, an, sicut Religioni conceditur privilegium, illud etiam aliis Religionibus censeatur concessum?

Respondeo primō. Probabile est, omnes Religiones etiam non mendicantes communicare in privilegiis. Ita Joannes de Cruce loc. cit. concil. 1. Salmant. c. 1 de privileg. p̄nūt. 7. n. 90. Pellizar. cit. n. 4. Petrus ab Ang. in spec. privileg. disp. 2. s̄ct. 1. Rodriq. to. 3. q. 10. a. 1. Tamburinus to. 1. disp. 17. q. 1. n. 12. Lezana to. 1. c. 3. n. 17. Miranda to. 2. q. 46. a. 3. quorum fundamentum est. Si Summi Pontifices variis Ordinibus Mendicantium dederunt communicationem privilegiorum, aliis Ordinibus tam Mendicantium, quām non Mendicantium concessum; ac rursus eandem communicationem tribuerunt Religionis non mendicantibus, tunc rete & infertur, quōd omnes Religiones tam mendicantium, quām non mendicantium accepit ejusmodi communicationem privilegiorum: atqui Summi Pontifices ejusmodi communicationem tribuerunt, prout ostendunt praecitati AA. ex plurimis Bullis Summ. Pontificum, Ordinumque Bullarīs, quae videre est apud eosdem.

Dubitatur secundō. An Religiones habeant communicationem in privilegiis tantum concessis, vel etiam in concedendis, quando Pontifex in concessione communicationis non facit ipsa calem mentionem etiam de privilegiis futuris & concedendis?

Negativam tenent Basilius V. privileg. n. 11. Suar. c. 16. n. 8. Palao tract. 3. disp. 4. p. 2. §. 9. n. 1. Affirmativam non minus probabilitate tuerunt Emmanuel Rodriq. qq. reg. to. 1. q. 10. a. 1. Miranda to. 2. q. 46. a. 5. Hier. Garcia tract. 8. diff. 1. dub. 4. n. 3. Salmant. cit. n. 98. Ratio est: Qualibet Religio comunicat cum aliis Religionibus in privilegiis concessis: sed sunt plures Religiones quibus concessa est participatio & communicatio in privilegiis etiam concedendis, prout Leo X. concessit Dominicanis & Minoribus, Clemens VII. Carmelitis, Gregorius XIII. Cisterciensibus, Paulus V. Societati: ergo Religio communicans cum altera in privilegiis concessis, etiam communicat in concedendis.

11. Dubitatur tertio. An privilegium uni Ordini vel Monasterio concessum, per communicationem extendatur ad totum Ordinem, vel alias Religiones? Affirmativam cum pluribus ample-

titur Joannes de la Cruz l. 2. c. 4. cōclus. 3. ex ea ratione, quia Clemens VIII. in Bulla 21. & 22. gratias & privilegia concessa Monasterio montis Serrati communicavit toti Ordini S. Benedicti, sicut de privilegiis concessis Monasterio Vallisfletano D. Ben. celantur Salmantice, citati n. 108. & de Monasteriis Minimorum, ac Pr̄adicatorum affirmat præcitatūs de la Cruz. Cū igitur summi Pontifices Ordinibus præcipue Mendicantium amplissimam facultatem tribuerint communicandi privilegia quibusvis Congregationibus, Societatis, p̄isque locis concessa, videntur privilegia uni Monasterio concessa, ad integrum, imo ad omnes SS. Ordines per communicationem extendenda.

Verū, ut optimè advertunt Salmantenses loco citato, haec sententia in tanta amplitudine accepta non potest subsistere, tanquam aliena à mente Summorum Pontificis, nimirū p̄ exorbitans à jure communi, & parens multarum confusioneum; quis enim credit, privilegia concessa aliqui Conventui in partibus Infidelium propter inopiam SS. ministrorum, etiam concessa aliis Provinciis inter medios fideles absque simili difficultate constitutis, aut privilegia & indulgentias concessas aliqui monasterio propter aliquam celebrem peregrinationem, corpus aliquijus sancti, miraculosam imaginem &c. per communicationem extendendas esse ad alia monasteria, & pia loca, ubi ejusmodi motiva deficiunt?

Respondeo igitur. Privilegia & gratiae unito loco concessa tunc per communicationem extenduntur etiam ad alia Monasteria, & Religiones, quando motivum concedendi est idem, simile vel æquivalentis in omnibus, ut titulus Religionis, doctrina &c., securi si motivum sit aliqui loco singulari, & quasi personale, Suarez de leg. 1. 8. c. 28. Lezana to. 1. c. 1. n. 32. Salmant. cit. n. 115. Secunda pars liquet ex difficultatibus primū numero præcedenti oppositis. Prior pars assertioni infertur ex amplissima concessione communicationis facta per Summ. Pontiff. & num. 11. exposita, que sub modo dicta limitatione sufficientem fortitur effectum.

§. IV.

Corollaria.

Colliguntur primō: Privilegia concessa Generali Presidenti, Abbati, Provinciali, Confessoriis, Concionatoriis, Doctoribus, Lectoribus unius Ordinis censeri communicata Generali, Abbati, &c. alterius Ordinis, supposito, quod propter superioritatem, aut ministerium cendantur, quod & aliis Ordinibus est commune. Similiter Indulgientia concessa uni Religioni profectis sui Ordinis, censentur communicata aliis Religionibus pro suis fefellis & Patronis, non obstante, quod plurimum Sanctorum fefla in uno, quām in alio ordine celebrentur, sic declaravit & concessit Ordini Prædicatorum Jul. 2. Bull. 8. & Sixtus IV. Bull. 33. apud de la Cruz citatum n. 2.

Colliguntur secundō. Privilegia Prælatis concessa non communicari inferioribus; e.g. quædantur Provinciali non censentur communicata

Xx 2 Prior,

R. P. Mezg. Schol. Tom. II.